

hed har for, hvortil og ved hvilke Lejligheder disse Bægre, foruden at tjene som Alterbægre, kunne blive anvendte uden for Kirken, men ogsaa til saadanne Misbrug, som at der skulde udvikle sig en Overtro med Hensyn til disse Bægre og de Vinrester, som man mulig vilde forsøge at bevare i dem og bringe med hjem fra Altergangen i Kirken. Og over for den Betragtning, som maa antages at ligge til Grund for Ønsket om at give private Lov til at eje deres Særkalke, nemlig at Betyggelsen derved vilde blive større, maa det være tilstrækkeligt at fastsætte, som sket i Forslagets § 5, at Menighedsraadet skal føre Tilsyn med Renholdelsen af Alterkalk m. v. og herunder ogsaa af Særkalkene. Kirken maa kunne forlange af sine Medlemmer, at de bøje sig for Kirkens Orden, og man kan ikke over for denne stille større Krav end dem, man ellers nøjes med overalt i det daglige Liv.

Ministeriet er enig med Kommissionen i, at det, for at det kan paalægges Tiendeejeren eller Kirken, hvis denne ejer sig selv, at foretage Anskaffelsen af Særkalke og de øvrige til Brugen heraf fornødne Inventariegenstande, maa udkræves, at der inden for Menigheden har vist sig en vis Stemning for det nye, og man kan her slutte sig til Kommissionen, naar denne har foreslaaet, at saadan Beslutning med bindende Virkning for Tiendeejeren eller Kirken bør kunne fattes af Menighedsraadet enten efter dettes eget Initiativ eller paa Begæring af 10 af Menighedens nadverberettigede Medlemmer. Men dette bør ikke udelukke, at Indførelsen ogsaa kan ske, selv om kun et ringere Antal Menighedsmedlemmer ønske dette, naar disse selv skaffe det fornødne til Veje, hvilket da maa blive Kirkens Ejendom. De fornødne nærmere Regler herom ville

imidlertid kunne fastsættes ved kongelig Resolution.

Med Hensyn til de enkelte i denne Paragraf nævnte Genstande henvises i øvrigt til det herom i Kommissionens Betænkning bemærkede. Ministeriet er enig med Kommissionen i, at Særkalken bør tillades at være af et billigt Stof, f. Eks. Glas eller Aluminium, og da saadanne Bægre ville kunne erhverves for en saare ringe Betaling, vil hele Bekostningen blive ringe.

Til §§ 3 og 4.

Disse Bestemmelser, der tilsigte at gøre de i Synsloven gældende Bestemmelser om Vedligeholdelse og Fornyelse af de i denne Lov ommeldte Genstande saavel som Synslovens Regler om Kirkesyn anvendelige paa disse, udkræve ikke særlige Bemærkninger. Da Loven fremtræder som et Tillæg til Synsloven, er det i øvrigt en Selvfølge, at denne Lovs Regler her komme til Anvendelse.

Til § 5.

Denne Bestemmelse er allerede omtalt foran under Bemærkningerne til § 2. Det vil findes naturligt, at Menighedsraadet faar Tilsyn med Renholdelsen af Alterkarrene, og det vil sikkert for Menighedens Medlemmer være den bedste Betyggelse, man kan give, for at denne udføres forsvarligt.

Til § 6.

Ministeriet har ikke haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med, om der paa Færøerne findes en Stemning for en forandret Uddeling af Nadvervinen, men for saa vidt dette skulde være Tilfældet, bør Bestemmelserne herom ogsaa kunne gøres gældende der.